

Р а ш к о

Въ града. Отиде да изпраща баща си. Баща ѝ заминава, пъкъ Аничка ще остане още нѣкой день. Тя, Аничка, нали знаешъ, все около назначението тича и нищо не излиза. (Гледа букета) Туй за нея ли е? По случай заминаването ѝ, сиречъ... А-а-а... Много хубавъ...

Павлина

Заслужава. Като бжде за Аничка, заслужава...

Пончевъ

Здравѣй, другарю!

Р а ш к о

Дай го самъ, Борисе. Ще повикамъ Стаменка да го остави въ стаята на Аничка. Дай го (Взема букета) А-а-а хубаво нѣщо, царско, като за сватба... (Вика) Стаменке! Стаменке!

Борисъ

Е, тогазъ азъ ще дода пакъ.

Р а ш к о

Нѣма ли да почакашъ? Аничка ще си доде.

Борисъ

Додѣ си доде Аничка, азъ още много работа ще свърша.